

Men jeg vil så også godt tage statsministeren på ordet. Nu vil man indkalde forligspartierne vedrørende asylsagen. Betyder det så også, at vi andre kan regne med at blive indkaldt til forhandlinger om, hvordan man løser udfordringen med, at der stadig er afviste asylansøgere, som man ikke kan sende hjem, og som har stadig dårligere vilkår i asylcentrene?

Det er jo et problem, der skal løses, ikke for vores skyld, men fordi jeg tror, at mange danske borgere forventer af os, at vi finder en bred løsning på netop det problem. Kan vi forvente at blive indkaldt til forhandlinger?

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det statsministeren.

Kl. 16:05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Det, som vi har sagt hele tiden, er: Det, regeringen gav melding om inden valget blev udskrevet, er også det, den vil søge tilslutning til her efter valget. Og der er det en helt normal fremgangsmåde, at når man har et forlig med nogen, så er det dem, man starter med at snakke med. Men vi har et ønske om, at den løsning, der bliver fundet, kan finde opbakning fra et bredt flertal her i Folketinget.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Og den næste korte bemærkning er fra hr. Villy Søvndal.

Kl. 16:05

Villy Søvndal (SF):

Vi havde i dag et behov for at afprøve ordene om regeringens vilje til det brede samarbejde. Det gør man vel bedst ved at citere direkte og ordret uden fejl fra regeringens eget program. Jeg ved ikke, om statsministeren er usikker på, om vi har citeret rigtigt, for jeg kan simpelt hen ikke huske nogen parlamentarisk situation, hvor en opposition tilbyder statsministeren, at han kan få vedtaget sit eget regeringsprogram. Kan statsministeren ikke lide sit eget regeringsprogram? Det er jo helt uhørt, at Folketinget er i en situation, hvor det brede flertal i Folketinget tilbyder, at man kunne samle stort set hele Folketinget om noget, som statsministeren i sit eget regeringsgrundlag har skrevet er regeringens politik.

Om lidt skal vi så opleve det fuldstændig absurde, at Venstre og De Konservative stemmer imod deres eget regeringsprogram. Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Er statsministeren i

stand til at forklare, hvordan han nåede frem til den konklusion?

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det statsministeren.

Kl. 16:06

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Det, jeg har talt om, er, at vi kan stemme for et forslag om at starte forhandlingerne om en kvalitetsreform meget hurtigt. Det, som hr. Villy Søvndal nu opfører, er jo rent teater, for jeg kunne omvendt spørge, hvad i alverden der er i vejen med at udtrykke tilfredshed med, at der i statsministerens redegørelse lægges op til politiske forhandlinger om en kvalitetsreform. Det har jeg hørt alle være glade for at blive indbudt til.

Den skal være inden for økonomisk ansvarlige rammer; alle har i dag sagt, at de går ind for økonomisk ansvarlighed. Den skal sikre den nødvendige fornyelse og udvikling af den offentlige service; det har alle sagt at de er med på. Og at en afklaring af forholdene vil være vigtigt både for de ansatte og brugerne af den offentlige sektor, burde enhver da kunne skrive under på. Vi siger, at vi vil indbyde til forhandlinger meget hurtigt. Altså det her er da så selvfølgelig, at jeg synes, at det vil være rigtig godt at få det vedtaget.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Villy Søvndal for sin anden korte bemærkning.

Kl. 16:07

Villy Søvndal (SF):

Jamen prøv lige at høre en gang til: Statsministeren har en så sød og venlig og flink og rar opposition, at den søde, venlige, flinke, rare opposition siger, at den har fundet, at nogle helt centrale dele af regeringsgrundlaget er fremragende, fordi de også på visse punkter betegner en ny politik. Så siger vi til statsministeren, der vil det brede samarbejde, at her er et tilbud, som – som Dyne-Larsen ville sige det – man næsten ikke kan afslå, nemlig at få etableret et helt bredt Folketing som udgangspunkt bag regeringens egne punkter. Så oplever vi en statsminister, der siger, at han er tilhænger af det brede samarbejde, man ikke vil stemme for at få sit eget regeringsprogrammes centrale afsnit gennemført.

Undskyld, det er simpelt hen det mest absurde teater, der nogen sinde er blevet spillet. Og når statsministeren ikke selv vil byde på, hvorfor han spiller det absurde teater, så sidder årsa-